

ПРЕС КЛИПИНГ

30.август 2011.

НАСЛОВИ

Отпремнине отимају хлеб старијим радницима;(стр.2)

После избора само бог помаже;(стр.3)

Кркобабић: Криза не руши пензије;(стр.4)

На биро са пуном ковертом;(стр.7)

Порези по старом;(стр.8)

Нови буџет смањује апетите;(стр.9)

Отварање "Јуре" до краја године у Лесковцу;(стр.10)

Никако до социјалне карте;(стр.11)

Текстилци траже помоћ државе;(стр.12)

Отпремнине отимају хлеб старијим радницима

Док креатори економске политике Србије чине све да би дошло до споразума с ММФ-ом, без озбира на то да ли то чини из чисте “предострожности”, како наглашавају, или због тога што нам помоћ треба, поједини синдикални лидери ових дана поручују да ова међународна финансијска организација “стално има неке своје фантазије о смањивању радничких права” јер инсистира, по ко зна који пут, на томе да се измени Закон о раду. Тако лидер самосталаца Љубисав Орбовић још додаје да их синдикати “нису звали овде нити су они тражили разговор о томе с нама”.

Као да, намерно или случајно, Орбовић заборавља да их ни овдашње власти па ни послодавци не зову на договоре о радничким правима па то не представља препреку да други кроје радничка права по својој мери и вољи. Ако се већ зна да је од поштовања радничких права, записаних у Закону о раду, у пракси остало мало или нимало, онда би чак захтев ММФ-а у погледу продужавања важности рада на одређено време и укидања отпремнина на укупан радни стаж био ништа друго него прихватање реалног стања у Србији, али и отварање неких нових могућности за проналазак посла и прелазак из црне у легалну зону запошљавања. Наиме, јавна је тајна да због обавезе коју налаже Закон о раду да се приликом проглашења технолошким вишком сваком раднику има исплатити отпремнина на укупне године радног стажа, послодавци у Србији не примају у радни однос старије раднике управо због тога што им, у случају да престане потреба за њиховим радом, треба много новца да их отпусте. Они такве раднике, који имају дебело радно искуство али и навиком да поштено раде, држе на црно јер ниједан послодавац није спреман на то да им плати минули рад који су одрађивали у некој другој државној или друштвеној фирми.

С друге стране, и то је такође општепознато, многи запослени у државним предузећима су добијали “дебеле”, отпремнине на укупан радни стаж па су се након истека неког времена опет запошљавали у државним фирмама. Неки су, мада Орбовић тврди да је реч о “промилима”, и по неколико пута узимали отпремнине на укупан стаж у неколико државних фирми. Део оних које је држава као послодавац “почастила” када су проглашени вишком не само да је добио велике отпремнине из државног буџета већ су још годину или две добијали новчану надокнаду за незапослене и уплаћене пензионе и здравствене доприносе, а током целог тог времена преко уговора о раду радили су за исту или неку другу државну фирму. Има и оних који и дан-данас раде преко уговора о раду у фирми из које су отишли с отпремнином. Дакле, држава се показала као широкогруда и спремна на то да из буџета, новца свих грађана Србије, испоштује Закон о раду у погледу отпремнине, али то исто нити могу нити хоће да ураде приватници који из свог џепа, а не државне касе, треба да исплаћују отпремнине онима који су их већ добили. Такође, јавна је тајна да од укупног броја запослених у Србији трећина није у сталном радном односу. Наиме, уговор на одређено време у Србији потписује готово сваки други радник који се запошљава код приватног предузетника тако да у овом тренутку око 600.000 запослених не зна да ли ће задржати исто радно место дуже од годину дану. ММФ сада предлаже да се уговори могу склапати на три године и не ограничава да се то може поновити више пута, али

синдикатима се таква идеја не допада. Не допада им се иако сви подаци говоре, и то из године у годину, да је све мање запошљавања не неодређено време а све више на одређено и да се односи газда и радника регулишу уговором о раду јер општи колективни уговор, па чак ни сви грански, који би гарантовао иста права – на националном нивоу не постоји. Ако би послодавци добили могућност да запошљавају раднике на одређено време на три године, могло би то значити да они који сада страхују да ће након годину дана остатити без радног места имају неку сигурност три пута дуже. Мада у овим транзиционим приликама, а поготово у време економске кризе, нема сигурности радног места нигде и ни код ког, ипак је боље имати посао три године него једну. Сасвим је сигурно да би сви радници који данас раде на црно радо пристали на то да их газда преко уговора о раду упосли на једну или три године јер би, осим плате, имали и пензионо и здравствено осигурање. Овако, они на крају месеца добију новац али им се године рада у илегални нигде не бележе нити ће када остаре моћи отићи у пензију.

Љ. Малешевић

<http://www.dnevnik.rs/node/42412>

После избора само бог помаже

Након сусрета потпредседника Владе Јована Кркобабића и шефа делегације ММФ-а коју је предводио Алберт Јегер, саопштено је да тренутно нема потребе за изменама пензионог система Србије, а његово побољшање

и осавремењивање биће посао наредне владе и парламента. Наиме, обе стране сагласиле су се у томе да сада раде на нивоу стручних група и истраживању модела за поправке система ПИО, да би, кад за то дође време, постојала стварно добра основа за даље реформе.

Дакле, док пензионери могу и 2012. “мирно” спавати јер даљег стезања каиша неће бити, радници који тек треба да оду у пензију имају разлога за бригу заједно с будућом владом и парламентом којима је остављено да наставе започету реформу. Јер почетком године су усвојене измене и допуне Закона о ПИО које су додатно поштриле услове пензионисања, измениле начин обрачуна чека и повећале радни стаж за жене с 35 на 38 година и живота с 53 на 58. Пензионери су и тек усвојеним изменама обезбедили да и догодине како-тако прате раст плата у јавном сектору, док их од 2013. чекају још тежа времена. Како ће се стаж за жене повећавати постепено, не може се сада, док промене трају, граница додатно повећавати, али је неспорно да је српска страна у Меморандуму у мају потписаном с ММФ-ом пристала на то да убудуће повећа старосну границу за одлазак у пензију за мушкарце на 67 година а за жене на 65. Пошто ММФ то сматра довољним за будућност пензионог система, тек наредним властима Србије остаје да спроведу договорено.

Но, ко зна да ли ће будућа влада и парламент моћи да поправе пензијски систем, којем је неопходна радикална реформа, а њу су све претходне власти одлагале. Плашиле су се да превише “ударе” по 1,6 милиону пензионера, који су, показале су то претходне године, највећа армија редовних гласача и могу битно утицати на изборни рејтинг. Тренутно се 48 одсто новца за редовну исплату пензија издваја из државног буџета, стандард сениора опада и већ је испод обећаних 60 одсто просечне плате па ће будућим властима бити потребно много политичке храбрости да додатно реформишу пензиони систем. Стручњаци већ годинама указују на то да је постојећи пензиони систем пред колапсом због лоше економске политике, која је довела дотле да је готово изједначен број запослених и пензионера, а у таквој размери не може да функционише пензиони систем ниједне државе. Идуће године биће нешто мање од 40.000 нових пензионера и питање је да ли ће буџет успети редовно да исплаћује чекове. Уз то, следе и

два редовна усклађивања за које држава мора обезбедити 50 до 60 милијарди динара. Ако пензије 2012. наставе да расту истим темпом као и ове, само за “покривање” тог раста потребно је још 47 милијарди. Како ће Србија пронаћи те паре и да ли је последњи тренутак да ова влада реструктурира Фонд ПИО – знаће се ускоро јер ММФ неће отићи а да не затражи чврсте гаранције да ће се почети хитна наплата доприноса да би се што мање новца издвајало из државне касе.

Већ за септембар заказана је сесија радне групе која ће се бавити реформом пензионог система а иницијатива је дошла од Фонда ПИО и Уније послодаваца Србије који су свесни тога да су пензије пред колапсом и да само озбиљне промене “изнутра” могу променити стање. Да најстарији не могу бити оптимисти, без обзира на то ко убудуће буде на власти, сматра и председник Савеза пензионера Војводине Милан Ненадић, који наглашава да измене Закона о ПИО с почетка године, рађене под притиском ММФ-а, тек треба да покажу “зубе”. Он подсећа на то да ће 2012. године ситуација с пензијама бити као и ове, али ће од 2013, кад престаје да важе прелазне олакшице новог закона, рачунице бити још неповољније.

– Сад се пензије усклађују с трошковима живота и половином раста БДП-а, а од 2013. углавном само с инфлацијом, док ће се БДП узимати у обзир само у изузетним случајевима. Све то личи на свесно задржавање сиромаштва међу пензионерима, поготову што већ сад око 234.000 оних из категорије запослених и самосталних делатности и 94,5 одсто, односно 210.515 бивших пољопривредника, прима мање од 12.077 динара месечно – оценио је Ненадић.

Знало се то и много година раније, али Кркобабић и ММФ су такође констатовали да се измењени пензиони систем мора ослањати пре свега на убрзано запошљавање да би се поправила сразмера оних који доприносе у пензиони фонд и оних који га користе, док на доследној фискалној политици ММФ посебно инсистира. Наглашена је и потреба за оштравања критеријума за остваривања права да се не би стварале претпоставке за заобилажење прописа ПИО. Другим речима, српски вицепремијер и ММФ су “дијагностицирали” наш пензиони систем а они будући – мада се може догодити да опет на власти буду исти – треба да лече болесника који је одавно опстаје само захваљујући вештачком дисању, односно новцу из буџета свих грађана Србије.

Љубинка Малешевић

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:343227-Krkobabic-Kriza-ne-rusi-penzije>

Кркобабић: Криза не руши пензије

П. ВАСИЉЕВИЋ

Потпредседник Владе Јован Кркобабић о условима Европе, заштити угрожених: Следећи талас неће угрозити примања најстаријих. Неприхватљиво повлачење Србије са КиМ

ДОК ишчекује нови талас економске кризе, Србија улази у драматичну утакмицу са ЕУ око одбране интереса на Косову и Метохији, а узаврели су и политички односи у региону са Хрватском.

Јован Кркобабић, потпредседник Владе и лидер ПУПС, каже да га вишедеценијско искуство тера да буде оптимиста и да чврсто верује да ће наша држава знати да изађе јача из преломних дана који долазе.

*** Како ће се нови талас кризе одразити на најугроженије делове становништва?**

- Србија је први талас светске кризе пребродила са можда најмање потреса од свих земаља у региону, а то је оцена и међународних институција. Како ће то бити са другим таласом, којом снагом ће он ударити, још прецизно не можемо оценити.

*** Спрема ли Влада неке ургентне мере које би санирале евентуалне последице?**

- Од јачине таласа зависи и које ће и какве мере Влада морати да предузме. Потпуно сам сигуран да ћемо ПУПС и ја предузети све могуће кораке да заштитимо социјално угрожене категорије грађана који подносе највећа оптерећења.

ПЕНЗИЈСКИ СИСТЕМ БЕЗ ПРОМЕНА * КАКВИ су резултати последње рунде преговора са Мисијом ММФ?

- Разговори још нису завршени, па је о резултатима рано говорити. Досадашња искуства указују да идемо ка новом стендбај аранжману. Што се тиче пензија, у складу са нашим садашњим и ранијим договорима са ММФ, неће бити никаквих измена у ПИО систему у овом периоду. Како ће се мењати и усавршавати пензиони систем у будућности, зависи од низа фактора и о томе је сада прерано говорити.

*** Постоји ли опасност да због кризе буде угрожена исплата пензија и динамика њиховог раста?**

- Исплата пензија и њихово усклађивање, никаквом кризом и никаквим посебним мерама било кога, неће и не сме бити доведено у питање. Јер, пензионери и остали социјално угрожени грађани сносe највећи терет мучног и дуготрајног процеса изласка из економских проблема Србије. Довођењем у питање редовности исплате и висине пензија угрозили бисмо голи живот огромног броја грађана, а то се ни по коју цену не сме десити.

*** Може ли Србија да настави ЕУ интеграције, уз прихватање услова да се институционално повуче са севера Косова?**

- Таква опција за Србију није уопште прихватљива, и та је порука јасно послата и нашим гостима из ЕУ.

*** Да ли је уопште одржива политика - и Косово и ЕУ?**

- И раније је било више наговештаја од званичних представника појединих земаља да постоји читав сет услова - да их не набрајам - које Србија треба да испуни. Више пута сам поновио, и пре доласка госпође Меркел, да признавање Косова и Метохије, као посебне и суверене државе, не долази у обзир. Ниједна суверена држава на свету не би пристала да се одрекне дела своје територије зарад стварања неке нове државе на њеном тлу! Нађите ми такав пример у историји! Или још боље, колико некаквих територија и покрета широм наше планете тежи сецесији од матице земље, па се то нигде не догађа. Тога имате и у Европи. Овде се не ради о

неком романтизму, о легендама, реч је о прагматичном приступу суверене и старе европске државе каква је Србија, да заштити своје неotuђиво право.

*** Докле сте стигли у преговорима са Хрватском да ова земља врати неисплаћене пензије грађанима и да им повеже радни стаж? Хоће ли тај процес бити отежан после запаљивих изјава Јадранке Косор?**

- Хрватска се, и пре него што је настала као суверена држава, понашала некоректно према својим грађанима нехрватске националности. У једном периоду свог квислиншког постојања, под Хитлером, те тенденције је на најгрубљи начин испољила. Па и данас, као суверена држава, уз врло еуфорично понашање госпође Косор, чини то исто на један крајње нецивилизован начин. Како се тај процес одвија, и поједини поступци унутар њега, сувише су видљиви и опште познати да би их требало посебно набрајати.

НАШ РАД ЈЕ НАЈБОЉА КАМПАЊА * КАДА ће ПУПС званично кренути у предизборну кампању?

- ПУПС је у кампањи одавно, од тренутка када је направљена ова влада. И то што нас нема у аферама, и то је кампања. И то што нам предузећа боље раде, и то је кампања. И то што смо више међу народом него у кабинету, и то је кампања...

За ону класичну, гламурозну, препуну сјаја и прескупу кампању сматрамо да нема потребе, јер је народ Србије, надам се, све нас довољно препознао кроз наше напоре да решимо проблеме и кроз резултате које смо тако постигли.

*** Како онда заштитити права Срба прогнаних из Хрватске?**

- И даље ћемо упорно и аргументовано тражити и од Хрватске и међународне заједнице да се проблеми хрватских грађана нехрватске националности реше у складу са међународним правом и правдом. А то не значи ништа друго него да се становништву које је протерано са својих миленијумских огњишта, омогући повратак на њихова имања, у куће и станове, и да им се омогући нормалан живот у складу са принципима које прокламује Повеља УН.

*** Динкић вам је замерио што нисте подржали закон о редистрибуцији пореских прихода локалним заједницама и ставио вас је на "листу чекања" за сарадњу са УРС...**

- Посланици ПУПС и ја никада нећемо подржати законске предлоге и пројекте који нису поткрепљени образложењима и гаранцијама да ће обезбедити убрзане и позитивне ефекте за развој земље. А што се тиче листе чекања, нити од неког тражимо да нас чека, нити ћемо ми неког чекати.

*** Колико ће још дуго Србија моћи да повезује радни стаж за хиљаде година неуплаћених доприноса?**

- Повезивање стажа ствара двоструки проблем. На једној страни оптерећује иначе економски исцрпљену државу, а на другој охрабрује послодавце да и даље нередовно или уопште не уплаћују доприносе. Наравно да држава не сме да остави раднике без елементарне социјалне сигурности. Зато и чини тај изузетан напор повезивањем стажа. Сасвим је сигурно да тај процес не може да иде унедоглед.

* Како га зауставити?

- Мора се до крајњих граница заштитити фискална дисциплина, а све обавезе великих и малих привредних субјеката према грађанима и држави морају бити редовно и неизоставно извршаване. Без тога не може бити озбиљне државе. На овом принципу ПУПС ће истрајати до краја и неће одустајати од његовог поштовања.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:343216-Na-biro-sa-punom-kovertom>

На биро са пуном ковертом

Б. СТЈЕЉА

У српским фирмама прошле године 15.690 радника проглашено технолошким вишком и узело отпремнине. Листе прекобројних радника прављене као припрема за приватизацију

УМЕСТО плате, у прошлој години је 15.690 радника у Србији узело - отпремнине.

Технолошким вишком је, према програму Владе Србије, проглашено 8.664 запослених код 101 послодавца, а на основу Закона о раду 177 послодаваца је на биро послало још 7.026 радника.

- Овај вишак радника је проглашен због процеса рационализације, реструктурирања и припреме за приватизацију који се спроводио у току прошле године - објашњавају у Националној служби за запошљавање. - Влада и њени ресори имали су 39.904 запослених, од чега је више од четвртине проглашено вишком. А по Закону о раду, 177 послодаваца, који су запошљавали 58.196 људи, за вишак су прогласили сваког осмог.

НАКНАДЕ ДЕО радника, који су проглашени технолошким вишком, осим отпремнина, остварио је и право на новчану накнаду са бироа за запошљавање која се исплаћује најдуже две године. Она је крајем прошле године у просеку износила 14.567 динара у нето износу.

У НСЗ додају да је међу послодавцима који су утврдили вишак радника, највећи број оних који су у приватној својини - 45,32 одсто, потом у друштвеној - 18,35 и у мешовитој својини - 17,99 одсто.

- Влада се још 2009. године, после договора са ММФ, обавезала да ће смањити број радника у државној управи за 8.500 и то је сада мање-више успешно спровела. Многи од тих радника су, међутим, били пред пензијом, па су проценили да им је исплативо да узму високе отпремнине које су исплаћиване из буџета - каже Драгољуб Рајић, из Уније послодаваца Србије. - По Закону о раду су отпремнине даване радницима који су проглашавани технолошким вишком зато што је држава, смањењем "трошкова", желела да фирме учини атрактивнијим за нове купце.

Рајић напомиње и да је зачуђујуће што број радника који су проглашени за вишак није већи:

- Када је започела економска криза, радна места су се још чувала с надом да ће се привреда опоравити - каже Рајић. - До тога, међутим, није дошло, па су отпуштања била масовна управо

у прошлој години. Само је у индустрији, и то по званичној статистици, без плате остало око 50.000 радника.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:343235-Porezi-po-starom>

Порези по старом

С. БУЛАТОВИЋ

До краја мандата ове владе, према тврдњама министра економије, нема промене висине дажбина. У Хрватској доприноси упола нижи него код нас

ТЕКСТИЛЦИ, баш као и представници свих привредних грана у Србији, апелују на Владу да смањи доприносе и порезе на зараде. Са захватањем од 62 до 64 одсто плате рекордери смо у региону. Трпе пре свега радници, јер се штеди на рачун њиховог примања, али уз толика пореска и још драстичнија паропореска оптерећења српски производ губи трку са конкуренцијом. Наде да ће се то променити ускоро, међутим, нема. Министар економије и регионалног развоја Небојша Ћирић, на састанку у Привредној комори Србије, јасно је поручио привредницима - до избора и нове владе порески систем се неће мењати.

Исти одговор важи и у случају пореза на додату вредност. Неће се мењати динамика његове уплате, а он се плаћа када се роба фактурише, а не наплати. Од Министарства финансија зависи могу ли се текстилци, али и остали произвођачи, надати да би се репроматеријал, који се увози, али као производ иде поново у извоз - могао ослободити овог намета или царине.

ШТА МОЖЕ МИНИСТАР економије Небојша Ћирић текстилце је замолио да му предају конкретне предлоге и предложио да се ускоро поново састану и виде шта може, а шта не може да се испуни. - За мање доприносе сам се и сам залагао, али то до септембра следеће године није могуће - рекао је Ћирић.

- Што се тиче субвенционисања сваког радног места, размишљамо о томе да у 2012. домаћим фирмама признамо банкарске гаранције на мање износе, а да део ризика преузме држава.

- Изгубили смо трку са окружењем. И Република Српска је смањила доприносе на ниво четвртине плате - истакла је Љубинка Крловић из панчевачког предузећа „Знак“. - Рачуна се да смо јефтина радна снага, али нажалост, то је због малих плата, а не због доприноса.

У Словенији су доприноси на нивоу од 38 одсто плате, у Хрватској 37 одсто, а у Македонији и Босни и Херцеговини на нивоу половине зараде.

- Фискална оптерећења су на граници подношљивог - сматра Ђорђе Момировић, власник „Моне“. - Парафискална оптерећења су, међутим, страшна. Свака општина убира ненормалне порезе. Не може општина да буде неразвијена и да живи од тих оптерећења. Потребна је и боља стимулација наплаћеног извоза. Дешавало ми се да ме таксе, које морам да платим, коштају више него што добијем кроз стимулацију.

Ни овај скуп привредника није прошао без полемике субвенционисања сваког новог радног места. Иако га добијају и домаће и стране компаније, чињеница је да је до сада 2,5 милиона евра добило осам наших текстилних фирми, а 15 страних - чак 31 милион евра.

- Проблем су банкарске гаранције - појаснио је Милош Ивковић, из „Трикотаже Ивковић“. - Банкарска гаранција је потребна на 3,5 година, а банке то третирају као дуговање. Ми због тога нисмо успели да повучемо сва средства, али верујем да ћемо то решити.

Представник једине српске фабрике коже из Руме од министра Ђирића је затражио увођење извозне таксе за сирову кожу, како не би сва сировина завршила на страним тржиштима.

РЕФОРМА ОДМАХ

ДОК се званичници куну у нашу радну снагу, прича из угла привредника делује другачије. Скоро сви послодавци у текстилној индустрији апелују на надлежне да се промени образовни систем. Из школа, како кажу, излазе млади људи без икакве праксе.

- Када би требало да сад повећам производњу за петину, бојим се да не бих имао кога да запослим - каже Ђорђе Момировић. - Ако то не решимо, десиће се исто што и у Румунији. Нећемо имати раднике.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:343233-Novi-budzet-smanjuje-apetite>

Нови буџет смањује апетите

Г. БУЛАТОВИЋ

Како сазнају „Новости“, „зелено светло“ за склапање аранжмана Србије са ММФ биће дато већ у уторак. Институције морају да смање своје захтеве и уштеде од 200 милиона евра

СРБИЈА ће, сазнају „Новости“, већ у уторак добити „зелено светло“ за склапање аранжмана са Међународним монетарним фондом. Детаљи новог уговора биће презентовани борду извршних директора ММФ крајем септембра, када се очекује почетак аранжмана.

- У овом моменту то је најважније - тврди извор „Новости“ близак преговорима. - У условима преливања новог таласа кризе, тај споразум Србији може донети какву-такву макроекономску стабилност.

Оно што, нажалост, за Србију није добра вест јесте чињеница да последње анализе, а које су рађене и у сарадњи са ММФ, указују да ову годину, вероватно нећемо завршити са раније планираним привредним растом од три одсто.

- Он ће бити нижи за готово 0,5 одсто. На то, између осталог, већ сада указују мањи приходи буџета, али и статистички подаци о смањеној маси зарада, вишој стопи незапослених... - истиче извор „Новости“. - Ребаланс буџета, а који ће током септембра бити понуђен на усвајање Скупштини Србије тако неће моћи да донесе више пара нити једној институцији, већ ће се, напротив, спровести сеча постојећих трошкова.

Треба, наиме, у односу на постојећи буџетски план за ову годину уштедети више од 20 милијарди динара. Многе институције мораће да смање „апетите“.

- Ово је тек увод у период озбиљније штедне комплетног јавног сектора - тврди извор „Новости“. - Већ наредне године Србија улази у нови круг пензионе реформе, а који ће значити и све теже услове за одлазак у пензију. Такође, велики број оних који данас раде у просвети и здравству мораће да потражи други посао. После две године одуговлачења и проналажења разних изговора за одлагање, власти су сада, притеране претњом озбиљније фискалне нестабилности, прихватиле да се са реформама, упркос чињеници да је 2012. година изборна, крене. Како закључује извор „Новости“, озбиљнији резони морају бити направљени управо у овим областима, али и у функционисању јавних предузећа, које, у већем делу, чека почетак приватизације.

ПОДБАЦИЛИ

ЈАВНИ приходи сектора државе у првој половини године остварили су, према подацима Министарства финансија, реалан пад.

Порески приходи нижи су 4,5 одсто, а присутан је реални пад непореских прихода од 4,4 одсто.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/274084/Otvaranje-Jure-do-kraja-godine-u-Leskovcu>

Отварање "Јуре" до краја године у Лесковцу

Танјуг, ФоНет

ЛЕСКОВАЦ - Јужнокорејска фабрика "Јура" отвориће фабрику у Лесковцу до краја ове године, најавила је данас потпредседница Владе Србије Верица Калановић.

У фабрици "Јура", где ће бити покренута производња електронских компоненти за аутомобилску индустрију, биће отворено 1.500 радних места, рекла је Калановићева, након разговора са извођачима радова у Лесковцу.

Калановићева је, након обиласка терена где су почели припремни земљани радови, поручила да ће се укључити у решавање проблема око издавања свих потребних дозвола за градњу. Радови на изградњу фабрике "Јура" у Лесковцу, незнатно касне због неуредности земљишних књига и нерешених правно имовинских односа на парцели где је планирана изградња.

"Неажурност у сређивању земљишних књига и бирократија не смеју бити препрека за изградњу фабрике у којој ће радити значајан број људи и од тог рада издржавати своје породице", казала је Калановић.

Она је навела да је држава одобрила по 7.000 евра субвенције за свако ново радно место у фабрици "Јура", подсетивши да су те фабрике већ отворене у Нишу и Рачи.

Калановићева је обишла и радове на реновирању и доради лесковачког позоришта, као и радове на изградњи надвожњака, који ће, како је најавила, бити завршен до 11. октобра.

У Лесковац уложено 500 милиона динара

У прошлој и овој години, у инфраструктурне објекте у Лесковцу уложено је 500 милиона динара, рекла је Верица Калановић.

Према њеним речима, Лесковац ће завршетком реновирања Народног позоришта добити добити установу по свим европским и светским стандардима, када је реч о инсталацијама и расвети, али и противпожарној заштити. Укупна вредност радова износи нешто више од 56 милиона динара.

Калановићева је рекла и да инфраструктура Лесковца мора да претрпи измене. Она је најавила да би за петнаестак дана требало да буду настављени радови на изградњи спортске дворане, за коју је камен темељац положен још 2007.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/nikako_do_socijalne_karte.4.html?news_id=222513

Пола милиона пензионера прима мање од 12.000 динара

Никако до социјалне карте

Аутор: М. Н. Стевановић

Београд - Постоји висок степен сагласности око оцене да су пензионери једна од најугроженијих категорија становништва, ако из те класификације изузмемо отпуштене раднике у срединама где не постоји шанса да се пронађе ново радно место. Постоји и сагласност да су пензије у Србији мале и да просечан износ не може да покрије месечне трошкове домаћинства чак и када је оно једночлано.

Постоји и читав систем мера социјалне заштите које су доступне свим слојевима па и најстаријим суграђанима, али износи и помоћ коју држава нуди обично је исувише скромна да би се значајније одразила на квалитет живота. И поред тих проблема, у Србији не постоји социјална карта нити и једна озбиљнија студија која би показала праву слику положаја

најугроженијих грађана и на основу које би био изграђен озбиљан програм њихове заштите. Таквим подацима не располажу ни у влади нити у ПИО Фонду, а њима се не бави ни статистика.

Оно што се поуздано зна, јесте податак да чек на коме је до 12.077 динара, прима готово 444.000 корисника, што је више од четвртине укупног броја пензионера. Наиме, тај износ је након априлског усклађивања, обрачунат за категорије бивших запослених и за самосталне делатности, док је гарантована пензија за пољопривреднике 9.495 динара. Мање од тога примају корисници породичних пензија, који имају право на 70, 80 или 90 одсто суме која је била утврђена за носиоца осигурања.

Како најугроженији измирују своје обавезе, колико им месечно новца одлази на режију, остаје ли им за храну - то су питања на која у званичним институцијама нисмо могли да добијемо одговоре. Њима се не бави ни статистика, јер не постоје колоне које се односе на ту групу. Судаћи по званичним подацима, пензионери се по трошковима становања уклапају у просек који важи за све грађане Србије, што значи да у просеку живе у домаћинству од три члана у 66,33 квадрата.

Чињеница је да постоје и бројне субвенције и разни видови помоћи за најугроженије категорије, у које пензионери са овим примањима свакако спадају, али не постоји јединствен модел, већ је највећи део препуштен локалним самоуправама. Оне пак, у већини случајева вид помоћи одређују не према стварним потребама, него према оним моделима који су им доступни или који им доносе највише политичких поена. Тако и у групацији која је на први поглед јединствена у сиромаштву, није свеједно да ли је реч о пензионеру који живи у центру Београда, у породичном стану за који сваког месеца, само за Инфостан, рецимо, издваја у просеку 5.000 динара, или на југу Србије где су трошкови становања, али и цене хране нижи. Чак ни у престоници, нису у истом положају они који живе у центру у односу на периферију, јер трошкови за Инфостан зависе и од локације, а уколико је реч о стану у коме нема централног грејања, могуће је да ће за те намене одвајати од 500 до 1.000 динара. Ипак, у Београду могу да рачунају на низ субвенција које град одобрава за неке од ставки на рачуну Инфостана, па умањује може да се креће у распону од 10 до 50 одсто, а уколико су редовне платише, још за додатних пет одсто. И рачуни за струју често се умањују угроженим категоријама, али и то је најчешће договор између општина и дистрибуције, мада су повластице у том сектору једне од најмање искоришћених, јер већина угрожених тешко може редовно да измирује рачуне, а то је услов за коришћење повластица.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/tekstilci_traze_pomoc_drzave_4.html?news_id=222504

Текстилци траже помоћ државе

Аутор: Љ. Буквић

Београд - Сваки десети радник у Србији запослен је у текстилној индустрији и просечно прима тек 22.000 динара, па иако се текстилци суочавају са константним падом производње који је ове године био већи од 18 одсто, ова грана је једина уз пољопривреду у којој наша земља бележи суфицит у трговини са земљама ЕУ. Хронично лоша ситуација била је довољан разлог

да представници ове привредне гране јуче затраже од државе помоћ, смањење фискалних и других оптерећења, укидање царина на увоз репроматеријала за производњу која је намењена извозу, подршку у јачању ликвидности и извоза, али и обезбеђивање квалитетнијих кадрова.

- Морамо да будемо реални и кажемо да имамо проблем са недостатком кадрова. Када бих сада желео да подигнем производњу за 20 одсто не бих имао кога да запослим јер кадрова у Србији нема - рекао је јуче власник предузећа Мона Ђорђе Момировић. Он је на седници Одбора удружења текстилаца јуче у Привредној комори Србије укратко изложио проблеме са којима се ова грана суочава и затражио од присутног министра економије Небојше Ђирића да држава помогне колико може. Велики проблем запосленима у кожарској индустрији, напоменуо је Момировић, јесте и непостојање кожара којих је у Србији некада било 23, а сада ради само једна у Руми.

- Цела једна грана је угушена и то због тога што сирова кожа одлази у иностранство. То мора да се спречи, мора да се стимулише некако да кожа остаје у Србији - нагласио је он и истакао да је врло важно стимулисати не само извор сировина, већ готових реализованих производа. „Долазио сам у ситуацију да не наплатим нешто што продам јер ми се не исплати, више ме кошта да платим све таксе које иду уз то“, нагласио је Момировић.

Ђирић је рекао да је стимулација извоза „суштински важна“ и да се треба фокусирати на извоз готових производа, као и да постоје предлози да се појачају институције које на томе треба да раде. „Велики улогу у свему томе могла би да одигра Агенција за осигурање и финансирање извоза и то је задатак Владе“, рекао је Ђирић и потврдио Момировићеве речи да су кадрови заиста велики проблем који може и да се „повећа“. „Морамо да променимо начин едукације наших кадрова јер млади не знају да раде посао када изађу из школа. Мора да буде више практичне наставе“, истакао је Ђирић. Он је рекао да су ниске зараде велики проблем у текстилној индустрији, али да постојање 1.500 предузећа са око 27.000 запослених, потврђује да постоји виталност да се ова индустрија избори са проблемима. Према подацима ПКС, у текстилној индустрији тренутно ради 25.500 радника и по броју регистрованих предузећа тај сектор у индустрији Србије учествује са око 9,9 одсто, по броју запослених са 11,7 одсто, а у извозу са 8,3 одсто док у увозу са 7,6 одсто. Извоз је ове године око 300 милиона долара, што је за 29 одсто више у односу на исти период прошле године.

Смањење опште стопе пореза 2012.

Београд - Министар економије Србије Небојша Ђирић рекао је да општа стопа пореза и доприноса на зараде мора бити смањена, али да не верује да ће се то десити пре средине 2012. Он је рекао да се залаже да се општа стопа пореза и доприноса на зараде смањи са 62, односно 64, на 50 одсто. „У овој години није било могуће смањити порезе и доприносе због пуњења буџета, али сам убеђен да ће се то смањење десити“, истакао је Ђирић. Пореска оптерећења на зараде запослених у текстилној и индустрији обуће у Републици Српској су 25 одсто, Словенији 39,2,